

POSTANOWIENIE

Dnia 5 września 2016r.

Sąd Okręgowy w Świdnicy II Wydział Cywilny Odwoławczy w składzie następującym:

Przewodniczący SSO Piotr Rajczakowski

Sędziowie: SO Jerzy Dydo

SO Agnieszka Terpiłowska

po rozpoznaniu w dniu 5 września 2016 r. na posiedzeniu niejawnym sprawy

z wniosku wierzyciela Wspólnoty Mieszkaniowej przy ul. (...) w Ś.

przy udziale dłużnika A. W.

w przedmiocie skargi W. S. na czynność Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Świdnicy J. P. – postanowienie z dnia 15 września 2015r. o odrzuceniu wniosku skarżącej o umorzenie postępowania egzekucyjnego sygn. akt Km 1453/14, Km 713/14, Km 714/14, Km 464/15

na skutek zażalenia skarżącej na postanowienie Sądu Rejonowego w Świdnicy z dnia 26 lutego 2016 r., sygn. akt I Co 2794/15

postanawia:

I. zmienić zaskarżone postanowienie i skargę W. S. odrzucić;

II. oddalić zażalenie w pozostałej części;

III. oddalić wniosek o zawieszenie postępowania w sprawie.

(...)

UZASADNIENIE

Skargę na czynność Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Świdnicy J. P. – postanowienie z dnia 15 września 2015r. o odrzuceniu wniosku skarżącej o umorzenie postępowania egzekucyjnego, złożyła W. S.. Skarżąca wniosła o uchylenie zaskarżonego postanowienia lub o jego zmianę poprzez rozpoznanie i uwzględnienie wniosku. W uzasadnieniu skargi, skarżąca podniosła, iż wniosek o umorzenie postępowania egzekucyjnego uzasadnia regulacja art. 825 pkt 3 k.p.c. i adresatem tego wniosku jest organ egzekucyjny, którym jest Komornik. Komornik zatem jest obowiązany rozpoznać wniosek, a samo złożenie tożsamego wniosku do sądu nie powoduje możliwości jego odrzucenia przez komornika.

Zaskarżonym postanowieniem z dnia 26 lutego 2016r. Sąd Rejonowy w Świdnicy umorzył postępowanie. W uzasadnieniu zaskarżonego postanowienia Sąd pierwszej instancji wskazał, iż z akt postępowania egzekucyjnych prowadzonych pod sygn. akt Km 1453/14, Km 713/14, Km 714/14, Km 464/15 wynika, iż wszystkie te postępowania zostały zakończone postanowieniem Komornika z dnia 1 lipca 2015r. wobec zaspokojenia wierzyciela. Tym samym Sąd pierwszej instancji uznał za zbędne wydawanie rozstrzygnięcia w przedmiocie skargi W. S. i umorzył postępowanie na podstawie art. 355 § 1 k.p.c. w zw. z art. 13 § 2 k.p.c.

Zażalenie na powyższe postanowienie złożyła W. S. zaskarżając postanowienie w całości i wniosła o zawieszenie postępowania na podstawie art. 177 § 1 pkt 1 k.p.c., zmianę postanowienia poprzez uwzględnienie skargi na czynności komornika albo uchylene zaskarżonego postanowienia i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania sądowi pierwszej instancji.

W uzasadnieniu zażalenia skarżąca podniosła, iż postanowienie Komornika z dnia 1 lipca 2015r. nie jest prawomocne i zostało zaskarżone a we wskazanych sprawach toczą się z wniosku A. W. postępowania w przedmiocie pozbawienia wykonalności tytułu wykonawczego wszczęte w dniu 1 lipca 2015r. Z wniosku skarżącej z dnia 30 lipca 2015r. zostały wszczęte postępowania o zwolnienie zajętego przedmiotu od egzekucji. Procesy te skutkiem zajęcia przez komornika środków pieniężnych należących do skarżącej. W ocenie Skarżącej wobec wszczęcia i prowadzenia w/w postępowania zachodzi przesłanka do zawieszenia niniejszego postępowania do czasu rozstrzygnięcia procesów, gdyż rozstrzygnięcie sprawy zależy od wyniku innego toczącego się postępowania cywilnego. W ocenie skarżącej samo wskazanie, iż wydanie postanowienia stało się zbędne i niedopuszczalne nie wypełnia ustawowych wymogów dotyczących elementów uzasadnienia.

Sąd Okręgowy zważył:

Zmiana zaskarżonego postanowienia wynikała z odmiennej oceny dokonanej przez Sąd Okręgowy w zakresie podstawy, na jakiej powinno opierać się rozpoznanie skargi i nie było wynikiem uwzględnienia zarzutów zawartych w zażaleniu.

Skarga powinna bowiem podlegać odrzuceniu na podstawie art. 767³ ust. 1 k.p.c. jako niedopuszczalna. Zarówno zakończenie postępowania egzekucyjnego jak i brak wykazania interesu skarżącego w sprawie przesądza o niedopuszczalności skargi na czynność komornika. W tym zakresie Sąd Okręgowy podziela poglądy doktryny, iż brak interesu prawnego skarżącego stanowi podstawę do odrzucenia skargi (H.Pietrkowski, *Metodyka pracy sędziego w sprawach cywilnych*,

LexisNexis 2014). Wnosząca skargę W. S., która nie jest dłużnikiem w postępowaniu egzekucyjnym, nie wykazała interesu prawnego w zaskarżeniu czynności Komornika. W uzasadnieniu zażalenia skarżąca podniosła jedynie, iż wszczęła postępowania o zwolnienie zajętego przedmiotu spod egzekucji. Należy zaznaczyć, iż okoliczności powyższe nie wynikają z samej skargi ani jej uzasadnienia. Samo twierdzenie w tym zakresie nie zastępuje uzasadnienia interesu prawnego w zaskarżeniu czynności komornika

W oparciu o treść skargi i zażalenia brak jest podstaw do podjęcia przez Sąd czynności nadzorczych na podstawie art. 759 § 2 k.p.c.

Wobec powyższego również nie ma podstaw do przyjęcia, iż podnoszony przez skarżącą fakt zaskarżenia innych czynności Komornika czy wytoczenie innych powództw ma wpływ na ocenę interesu prawnego skarżącej w sprawie (skoro interes ten nie został wykazany) i nie istnieją zatem podstawy do zawieszenia postępowania w przedmiocie wniesionej skargi na podstawie wskazanego w zażaleniu art. 177 § 1 pkt 1 k.p.c.

Mając powyższe na uwadze, Sąd Okręgowy, na podstawie art. 386 § 1 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c. w zw. z art. 13 § 2 k.p.c. zmienił zaskarżone postanowienie a w pozostałej części na podstawie 385 w zw. z art. 397 § 2 k.p.c. w zw. z art. 13 § 2 k.p.c. oddalił zażalenie.

(...)